

I de formelle hørings svar er der ikke nogen, der har bedt om ekstra ressourcer. Vi har så haft nogle i foretræde i udvalget, som har gjort opmærksom på nogle ting. Det er også derfor, at vi har gjort opmærksom på det i betækningsbidraget, og det er også derfor, at vi har stået fast på, at der skulle være en revisionsbestemmelse, og at der også skulle være en evalueringsproces. Det er så den proces, jeg har tillid til.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Da vi heldigvis har med noget så aktivt som den danske kirke at gøre, vil jeg også have tillid til det, for vi skal nok sørge for, at de holder opmærksomheden på den her sag, for det bliver sværere og sværere at tyrannisere kirken fra Kirkeministeriets side. Derfor tror jeg, at fru Karen Klint har noget i det, når hun siger, at man kan følge med i det.

Jeg synes lige, at vi skal anholde, at man ikke har bedt om ressourcer. Altså det, som både Provsteforeningen og Præsteforeningen, men først og fremmest Provsteforeningen, som får de største byrder i hovedet, har gjort opmærksom på, er, at det her er en bureaukratisering.

De er fortvivlede. De skal sandsynligvis nu til at ansætte hjælpepræster, fordi de skal passe deres præstearbejde ved siden af. Det bliver simpelt hen svært at få folk til at være provster også, fordi præstearbejdet bliver overbebyrdet med kontorcheferarbejde.

Vi har for få stillinger i kirken i øjeblikket – det skulle der i øvrigt have stået i vores betækningsbidrag, ikke at vi har for få præster, men at vi har for få stillinger – og hvis de så skal bruges til de der forvaltningsopgaver, får vi altså en byrde. Og her må fru Karen Klint altså have mig undskyldt, for det står faktisk meget, meget mismodigt i de indlæg, der er kommet: Hvad er det dog, vi smider i hovedet på dem nu?

Så er det, at vi ved hjælp af Kirkefonden prøver at bøde lidt på det ved at lave nogle kurser, så vi måske kan uddanne menighedsrådsmedlemmerne til at blive lidt bedre administratorer. Men det er jo lidt komisk, at de, der gerne vil lave noget sjovt kirkeligt arbejde, skal uddannes til at være administratorer. Det er jo det, vi gør nu.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Jann Sjørnsen som ordfører.

Jann Sjørnsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan støtte de stillede ændringsforslag her ved andenbehandlingen. Det gælder selvfølgelig vores eget ændringsforslag, som vi er glade for at have fået Socialdemokratiets opbakning til. Men det gælder også de ændringsforslag, som er stillet af kirkeministeren, og som klart forbedrer det samlede lovforslag, selv om vi ikke er så voldsomt begejstrede for det endda.

Som det fremgår af vores betækningsbidrag, hvori der er en lille meningsforstyrrende fejl, derfor nævner jeg det her ved andenbehandlingen, er det for Kristeligt Folkeparti ikke helt åbenbart, at det lovforslag, som nok senere bliver vedtaget ved tredjebehandlingen, vil blive til bedste for folkekirken og for menighedsrådenes virke.

Vi er meget bekymrede for, at menighedsrådsarbejdet med lovforslagets vedtagelse ved tredjebehandlingen i endnu højere grad vil blive præget af bogholderi og administration. Men vi må bøje os for, at ikke mindst Menighedsrådsforeningen har bakket ministerens lovforslag op, og det vil jeg da godt understrege her ved andenbehandlingen at vi fra Kristeligt Folkepartis side tillægger afgørende betydning. Vi mener jo, at det nok så meget er aktørerne selv og ikke mindst i den her sammenhæng Menighedsrådsforeningen, som må være med til at afgøre, hvilke love der skal gives på Tinge i forhold til det arbejde, der skal udføres af menighedsrådene.

Derfor må vi lade loven stå sin prøve, når den engang er vedtaget, og så også være villig til at ændre den, hvis det viser sig, at det går så galt, som nogen, også de høringsparter, der undervejs har advaret imod den, og som vi også kan befrygte.

Derfor er vi også tilfredse med, at vi nu får vedtaget en revisionsbestemmelse, som vi i hvert fald fra Kristeligt Folkepartis side ikke bare opfatter som noget, som vi nu engang sætter ind, som man gør i så mange lovforslag, for at man kan se lidt på teknikken, men som noget, hvor vi mere detaljeret kan få en evaluering af loven, når vi når dertil.

Det synes vi i hvert fald er helt afgørende, og vi vil på det tidspunkt, hvis nogle af de uhenigtsmæssigheder, som vi kan frygte der er ved lovforslaget, viser sig at være rigtige, være fuldt ud klar til at medvirke til ændring af selve loven.

Hermed sluttede forhandlingen.